

Zsíros ujjak

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 45. szám, 2022. november 11.

Mint egy majom. Fekete haj, alacsony homlok, kerek, barna szemek. Még a füle is eláll.

A nő az udvar dohányzásra kijelölt helyén áll, a közös konyha résnyire nyitott ablakánál leskelődik. Úgy helyezkedik, hogy takarásban legyen, nem akarja, hogy a férfi észrevegye. Mostanában gyorsabban fogy a cellux és a fénymásolópapír az irodában. A konyhából is eltűnnek dolgok. Egy villa, fél tubus majonéz. A nő kedden megszámolta a teafiltereit, de senki nem nyúlt hozzá azóta, megvan mind a tizenkettő.

A férfi háttal ül neki, a nő nem látja, mit eszik, csak a nehéz, fűszeres illatot érzi, amit kivisz a huzat az udvarra. Pirospaprika, bors, hagyma, zsír. Talán pörkölt vagy egy sűrű leves disznóhússal. A férfi tör egy darab kenyeret. Hosszan rágja az ételt, hallani, ahogy csámcsog. Amikor végez, fehér szalvétába törli a száját, a kezét. Még mindig ragadhat, gondolja a nő. Elképzeli, ahogy a zsíros ujjak hozzáérnek a kulcscsontjához, narancssárga, meleg nyomot hagynak a bőrén. Egy villanás az egész, el is hessegeti a képet.